

[KABACIK *sb m*

Pierwsze a prawdopodobnie jasne, drugie pochylone (tak w kabat).

sg N kabącik. ◇ pl N kabąciki.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Dem. od „kabat” ‘rodzaj obcisłego kaftana’; także stanik sukni kobiecej; colobium, exomis, lineus thorax, pectoralis tunica texta sine manicis, subuseula, tegumen pectoris, tunica intima a. interior a, interula, tunica rubra qua brumali tempore utimur supra camisiam, vestis antiquorum Romanorum sine manicis Cn: kamizela czarna i z rękawami, 2 kabaciki, 1 czamletowy bez wody [!], a drugi sukienny InwMieszcz 1585 nr 264, 1585 nr 266.

Wyrażenie: »kabacik niemiecki« = stanik sukni zbliżony krojem do ubioru męskiego: kabacik niemiecki na białogłową, aksamintny, z czarnymi pasamony, podszyty czerwonym barchanem; [...] kabacik niemiecki, adamaszkowy, czarny z rękawami, pochodzony, podszyty barchanem InwMieszcz 1583 nr 243.

Cf **KABATEK**

ZZa